

CRIDA

dels Sants Reis d'Orient als infants d'Igualada

Hi ha una lluïssor més clara
en els estels de la nit.
S'escolten veus d'infinít
que pregonen l'arribada
de l'airosa Cavalcada,
qu'amb els ulls fits a l'Estrella,
va a cercar la Meravella
de tot un Déu fet Infant
i a fer florir en xics i grans
l'il·lusió més pura i bella.

Atenció, infants d'Igualada:
jo sóc el seu pregoner.
M'han dit que vingués primer
per preparà'ls-hi l'estada;
perquè tota la mainada
sàpiga qu'els meus Senyors
porten els presents millors
i juguets de totes menes
per tots els nens i les nenes
qu'en siguin mereixedors.

Els nens han de creure als pares,
menjar sopes, fer bondat,
no deixar mai res al plat
que les coses van molt cares.
I no donà enrabiades!
No feu mai rebequeries,
ni tampoc les ximpleries
de dormí amb el llum encés,
o de plorar per no res,
perquè això sols són manies.

A les nenes dic igual.
Ni que sigueu petitones
heu de volguer ser bufones,
endreçades i formals.
Diligentes, puntuals
i deixar-se fer les trenes
i siguè ben bones nenes,
ajudant a la mareta,
a la iaia i la tieta
per estalvià'ls-hi penes.

I una cosa més, encara.
Nens i nenes, xics i grans:
heu de sè bons estudiants;
deixeu-vos de fer gatzara,
feu el deure amb lletra clara
per a classe sè els primers,
que si sabeu molt, després
d'haver estudiat amb delit,
podreu ser gent de profit
i fins guanyar molts diners.

Heus ací, doncs, què vol dir
qu'en siguin mereixedors
i esperen els meus Senyors
que a tots us pugui servir.
Perquè si no fos així,
si que la fariem bona!
Hi hauria qui molta estona
ploraria a «més i andà»
al veure els Reis a passar
sens mirar-li la carona.

Per això la solució
és la del Patge Faruk.
Ell ve, com de consuetud,
perquè el dolent sigui bo
i el rampoina, bon minyó;
i la nena que rondina
trobi al fi la medicina;
i els que fan enfadar als pares
no puguin fer males cares
ni tinguin por de «tonyina».

En té un llibre colossal,
amb uns fulls de blancor pura
i d'altres que fan paüra,
on hi apunta el bé i el mal.
Els infants que són com cal
als fulls blancs són apuntats,
prò aquells que fan malvestats,
això tots prou que ho sabeu,
encara que li sap greu
els té als negres anotats.

Per puguè anà als fulls blancs
heu de creure els seus consells,
no seguir defectes vells
i ésser models d'infants.
Si és així els Senyors vindran
i el patge amb gran alegria
dirà als Reis qu'en aquest dia
té al llibre blanc la mainada
i que pot sè obsequiada
amb els regals qu'ella ansia.

De juguets, mil camions
estan a punt d'engegar
carregats tots a vessar.
Hi ha teatres i ping-pongs,
bitlles, soldats i avions,
pilotes i bicicletes,
sabres, cavalls i trompetes.
Nines, tambors de brodà,
cuines per coure dinà...
Les aspiracions completes!

Pels que l'il·lusió és passada,
prò la senten repicar
quan avui veuen passar
pels seus ulls la Cavalcada,
també en aquesta vegada
rebran un polsim d'estrella
de la nit de meravella.
I per colpejar-se el pit
i oblidar tant de neguit
serà l'ocasió més bella.

Hi ha una lluïssor més bella
en els estels de la nit!
S'escolten veus d'infinít
i allà lluny brilla una estrella
que anuncia la meravella
que a Betlem és arribada.
Allà va la Cavalcada
dels tres Reis de l'Orient.
Oferirà el seu present...
I vindrà cap a Igualada!

EL NUNCI DELS REIS.

Igualada, Gener 1961.

